

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

Mazlumun ahını alanların bir ortak yönü vardır. Er ya da geç kaybederler. Çünkü adaletin geç gelenine de adalet diyoruz...

Açlık grevleri 56. gününde. Uzun süredir grevleri PKK'nın örgütlediğini savunanlar sonunda PKK'yı da eylemlere angaje etmeyi başardılar. Grevler mahkûm ve tutukluların cezaevinde karar verdiği bir eylemdi. Bir anda yüzlerce kişi başlamamıştı. Bir-iki cezaevinden 65 cezaevine ağır ağır yayıldı. Dönüşümlü olarak toplamda 2000 kişi, dönüşümsüz ve aralıksız olarak da 700 kişilik bir katılımı var ve devam ediyor.

Adalet Bakanı'nın rakamı 683 olarak açıkladığı gün Başbakan bir kişinin bile açlık grevinde olmadığını söyledi. Ertesi gün ve ondan sonraki gün üç kere tekrarladı. Dünya tarihinde, "Açlık grevcileri ölsün, yaptıkları gayri meşrudur, beni ilgilendirmez, bunlar zaten şudur budur" diyen çok faşist, sağcı ya da aşırı sağcı başbakan ya da bakan oldu.

'Kuzu götürme' partisi

Ancak hiçbirisi yüzlerce insanın ölüm sınırında olduğu bir eylemin olmadığını söylemedi. Üç ay önce çekilmiş bir fotoğrafı uluslararası basına sallayarak, ceket cebinden çıkan bir kâğıt parçasına hızlıca karalanmış notlara bakılarak adresi verilen bir kuzu 'götürme' partisi yapıldığı yalanıyla rezil olmadı.

Erdoğan bunu neden yapıyor? İki nedeni var. 1. Toplumun % 50'sinin bildiği bir hakikatin olmadığını söylemesi onun için bir dürüstlük sorunu yaratmıyor. Vicdan siyaseti, ahlaki duruş diye pazarlanan o lafların nasıl çöpe gittiğini görüyorsunuz.

2. Grevcilerin meşru taleplerini karşılamak zorunda kalacak. Ama yanlıştan dönmeye inanmadığı ve elbette yanlış yapacağını düşünmediği için kendisi bu meseleye angaje değilmiş gibi duracak, bakana çözdürecek. Sonra da "Açlık grevi falan yoktu, yapılanları da zorda kaldığım için değil zaten yapacağım için yaptım" diyecek. Dandini dandini...

Bu yanlış siyasetinin sonucu ne olacak? PKK "Buyurun buradan yakın, ben örgütlersem böyle olur" diyerek "Hodri meydan" dedi. Açlık grevi bir gecede dünya tarihinin en büyük açlık grevlerinden birine dönüştü. 10.000 kişi boğazları kapattı. "Kursağımız hakkımızdan sonra gelir" dedi.

'Kafayı kuma gömme'

Kafayı kuma gömme siyaseti çok zor zamanlarda çok kötü sonuçlara yol açacak. Gerçek dünyanın sorunlarını çözemeyenler hayal dünyasına sığınır. Orada oyalanır, oradan medet umar. Açlık grevi yok derler. Sonra da "Siyasetçiler niye açlık grevinde değil?" diye sorup iki lafı bitirmeden kendileriyle çelişirler.

Çoluk çocuk 34 yoksul Kürt'ün ölümünden birinci derecede sorumluyken, konu kapansın diye kürtajı yasaklayacağım derler, onu da başaramaz, unutturmaya çalışmak için uydurduklarını da unutturmaya çalışırken bir de üzerine unutturmak istedikleri yeni sorunlar peydahlarlar. Durup dururken idam tartışması açmaya çalışmak da bundan.

Açlık grevleri bir günde 10 katına çıktı. Başbakan büyük sorunları küçük sihirbazlıklarla görünmez hale getirmeye çalışıyor. Elinde bir bıçak, Türkiye'yi ikiye ayırıyor. Gerçekleri gören kısmı kesip atıyor. Geri kalan bana yeter, diyor.

Ancak şov bittiğinde, izleyenlerin, toplum denilen şeyin içinde her zaman tekrar bir araya geldiğini unutuyor. Gösteriden çıkınca insanların bir süre etkilendiğini, ama sonra kendine gelip "One minute!" dediklerini, ne ustaları ne kalfaları bir fiskeyle yana ittiklerini hatırlamıyor.

Mazlumun ahını alanların bir ortak yönü vardır. Er ya da geç kaybederler. Çünkü adaletin geç gelenine de adalet diyoruz.